

ETN / ATA Konferansı 2015

Hisar / Bulgaristan

- burada ancak konferansın sabah İncil çalışmalarının ve son gündeki açık oturumun bazı notlarını bulabilirsiniz.
- sabah oturumlarının konuları için, '[strateji_etn.ppt](#)' adlı powerpoint dosyasına bakın
salı günü: (1) vizyonun önemi - (2) stratejinin önemi
çarşamba günü: (3) işbirliğin önemi - (4) anlayış göstermenin önemi
- akşam oturumların konuları için, '[eur_turkler.ppt](#)' adlı powerpoint dosyasına bakın
salı günü: 'Avrupa'daki ruhsal durum'
çarşamba günü: 'Balkan devletlerindeki ruhsal durum'

Salı, 19.05.2015

Richard kardeş - Sydney, Avustralya
konu: "En büyük kim?" (1.Kor 3:1-9)

1 Kardeşler, ben sizinle ruhsal kişilerle konuşur gibi konuşamadım. Benliğe uyanlarla, Mesih'te henüz bebeklik çağında olanlarla konuşur gibi konuştum. 2 Size süt verdim, katı yiyecek değil. Çünkü katı yiyeceği henüz yiyemiyordunuz. Şimdi bile yiyemezsiniz.

3 Çünkü hâlâ benliğe uyuyorsunuz. Aranızda kıskançlık ve çekişme olması, benliğe uyduğunuzu, öbür insanlar gibi yaşadığınızı göstermiyor mu?

4 Biriniz, "Ben Pavlus yanlısıyım", ötekiniz, "Ben Apollos yanlısıyım" diyorsa, öbür insanlardan ne farkınız kalır?

5 Apollos kim, Pavlus kim? İman etmenize aracı olmuş hizmetkârlardır. Rab her birimize bir görev vermiştir. 6 Tohumu ben ektim, Apollos suladı. Ama Tanrı büyüttü. 7 Önemli olan, eken ya da sulayan değil, ekileni büyüten Tanrı'dır. 8 Ekenle sulayanın değeri birdir. Her biri kendi emeğinin karşılığını alacaktır.

9 Biz Tanrı'nın emektaşlarıyız. Sizler de Tanrı'nın tarlası, Tanrı'nın binasıdır.

- Bir sır var: Herkes hizmetçi - Herkes Rabbin kullandığı bir işçi. Yargılamaya hakkımız yok.
- Pavlus diyebilirdi: "Apolos'un hataları çok. Ben daha bilgiliyim." Apolos, Pavlus'un tavsiyesini yerine getirmedi; ama gene de Rabbin hizmetçisi idi.
- Biz de başka kardeşlere böyle davranmalıyız. Belki başka çalışma yöntemleri var. Belki beğenmediğim metodları kullanıyorlar. Ama Rab onları gene de kullanıyor.
- Kamboça'da Rabbe hizmet eden bir kardeş aklıma geliyor: senelerce bir öksüz evinde

çalıştı. Bende hep şöyle bir duygu vardı: “Ya, sanki o kardeş ufak çocuklarla uğraşmasa, başka bir ruhsal görev yaparsa, çok daha faydalı, daha etkili olacak.” Ama şimdi 10-15 sene sonra görüyorum, onun öksüzler yurdunda yetişen çocuklar büyümüşler, birçokları kilise önderleri olarak Rabbe hizmet ediyorlar.

- o zaman “Keşke onu daha önce eleştirmeseydim, onu yargılamasaydım, aşağılamasaydım” diye düşünüp pişman oldum.

- Herkes Rab'den bir görev aldı, o görev de çok değerlidir: dikmek, sulamak v.s. Farklı olsa da, değeri aynıdır. Önemli olan: Rabbin işi tamamlansın, bitsin.

- Kilise için iki benzetme sözleri kullanılıyor: tarla ve bina. Biz de “benim tarlam, benim binam” diyemeyiz: Rabbin tarlasıdır, Rabbin binasıdır. Biz aynı işte çalışan emektaşlarıyız, ama şef Rabdir.

- Bir binanın inşaatını ve onunla uğraşan işçileri düşünelim: tuğlacı diyor: “Bu benim duvarım, kimse dokunmasın”. Su tesisatçısı diyor: “Bunlar benim borularım, kimse ellemesin”. O zaman evin sahibi geliyor ve diyor ki: “Ne konuşuyorsunuz! Bu duvar, bu borular benim, ben onları ödedim! Siz burada sadece birer işçisiniz”

- Ama maalesef birçok defa Rabbin başka bir işçisi bizim bölgeye ayak basarsa sinirleniyoruz, kızıyoruz. Başka birisi 'bizim öğrencilerimizle' konuşursa, kıskanıyoruz, ona yasak koymaya çalışıyoruz.

- Diyelim, Rab için beraber çalışan bir tim, bir hizmet grubunuz var. Ve bir kişi hakkında olumsuz, kötü bir şey işitiyorsunuz. O zaman hemen dedikoduya inanmayın. İki şahit olmadan o suçlamayı ciddi almayın. Suçlamak yerine, daha fazla başkalarını cesaretlendirelim.

- Sana son bir sorum var: “Şu anda bir kadeseye yan gözle bakıyor musun?”

Çarşamba, 20.05.2015

Anker kardeş - Kopenhag, Danimarka

İncil çalışması: Yeremya 29:11

"Çünkü sizin için düşündüğüm tasarıları biliyorum" diyor RAB. "Kötü tasarılar değil, size umutlu bir gelecek sağlayan esenlik tasarıları bunlar."

- bu ayet bugünlerde çok popüler olmaya başladı: kartpostallarda, güzel resimlerin altında onu yapııştırıyoruz, bize cesaret versin diye.

- ama Yeremya bu ayeti nasıl bir durumda söylediğini inceleyelim: bu ayetten kısa bir zaman önce Yerusallim Babilliler tarafından işgal edildi, yerle bir edildi. Bütün halk da Babil'e sürgün edildi: her şey yıkık, tapınak da krallık da yok oldu.

- Yeremya ise Yerusallim'de kaldı ve şimdi Rabbin sözünü işitip, onu Babil'de yaşayan sürgün edilmiş Yahudilere bir mektup olarak gönderiyor.

- şimdi bir önceki ayeti okuyalım:

"RAB diyor ki, "Babil'de yetmiş yılınız dolunca sizinle ilgilenecek, buraya sizi geri getirmek için verdiğim iyi sözü tutacağım."

ancak ondan sonra diyor:

"Çünkü sizin için düşündüğüm tasarıları biliyorum" diyor RAB. "Kötü tasarılar değil, size umutlu bir gelecek sağlayan esenlik tasarıları bunlar."

- kendinizi o mektubu alan Yahudilerin yerine koyun: "Ne? 70 sene mi? Rab çak yetmiş yıl sonra mı bizimle ilgilenecek? Bu nasıl bir teselli sözü? Yetmiş sene sonra bizden kim sağ olacak?"
- ama Rabbin planı vardı. O yetmiş yıl içinde kendi halkını büyük bir iş için kullanacaktı: Yahudi halkı o zaman içinde dua etmeyi ve Rabbe güvenmeyi öğrendiler.
- eski Ortadoğu'da bir halk savaşta yenik düşünce kendilerini yenen halkın tanrısının galip geldiğini, kendi tanrıları ise yenik düştüğünü sanırdılar. Yani, "Bizim tanrımız güçsüz; bizi düşmanların elinden kurtaramadı" diye düşünürdüler.
- Ve sık sık tanrılarını bırakıp kendilerini esir eden halkın tanrılarını kabul ederdiler. Ama Yahudilerde öyle olmadı: esir alındıktan sonra bile, Rab Yahve'den vazgeçmediler. Tam tersi, onlarda tek tanrı inancı sağlamlaştı. Birisi dedi: "Babil sürgünlüğü Yahudiler için putperestliğin ilacı oldu". Ondan sonra bir daha putperestlik Yahudiler için problem olmadı.
- Rab 70 sene içinde kendi sözünü tutup, Yahudileri Filistin topraklarına geri getirdi. Ama onlara daha değerli bir şey verdi: onlara dua edip Rabbin sözüne güvenmelerini öğretti. Bu dersi ancak Babil'de öğrenebildiler.

Şimdi Yeni Antlaşma'ya bakıp İsa Mesih de bir kadına aynı dersi nasıl verdiğini göreceğiz:

Matta 15:21

21 İsa oradan ayrılıp Sur ve Sayda bölgesine geçti. 22 O yöreden Kenanlı bir kadın İsa'ya gelip, "Ya Rab, ey Davut Oğlu, halime acı! Kızım cine tutuldu, çok kötü durumda" diye feryat etti.

23 İsa kadına hiçbir karşılık vermedi. Öğrencileri yaklaşıp, "Sal şunu, gitsin!" diye rica ettiler. "Arkamızdan bağırıp duruyor." 24 İsa, "Ben yalnız İsrail halkının kaybolmuş koyunlarına gönderildim" diye yanıtladı.

25 Kadın ise yaklaşıp, "Ya Rab, bana yardım et!" diyerek O'nun önünde yere kapandı. 26 İsa ona, "Çocukların ekmeğini alıp köpeklerle atmak doğru değildir" dedi. 27 Kadın, "Haklısın, ya Rab" dedi. "Ama köpekler de efendilerinin sofrasından düşen kırıntıları yer."

28 O zaman İsa ona şu karşılığı verdi: "Ey kadın, imanın büyük! Dilediğin gibi olsun." Ve kadının kızı o saatte iyileşti.

- İsa yorucu hizmetinden dinlenmek istedi, uzak bir yere gidip kimse ile görüşmek istemedi. O zaman bu yabancı kadın yaklaştı ve yürekten ondan yardım istedi. Ama ne oldu? İsa hiç cevap vermedi.
- Biz de kimi kere aynı duruma düşmüyor muyuz? Bütün gücümüzle dua ediyoruz, ama cevap yok! Tıpkı bu kadında olduğu gibi suskun duran bir tanrıyla karşılaşıyoruz.
- Öğrenciler kadının sesinden rahatsız oldular, onu susturmaya baktılar. Aynı biçimde bize de karışanlar olacak. "Boşver artık! Duanın faydası yok" derler.
- Biz de evliliğimizin ilk on yılında bebek sahibi olamadık. Sonra Romanya'dan bir erkek çocuğu evlatlık aldık. O vakit Tanzanya'da misyoner olarak çalışırdık. Tam çocuğumuzla sevinirken, öğrendik ki, ondan autism hastalığını varmış. Biz de Tanzanya'yı da, oradaki hizmetimizi de terk etmek zorunda kaldık. Kendi kendimizi suçladık; bir çocuğu evlatlık almayı ve sonra misyon bölgesine gitmeyi hata olarak görmeye başladık.

- İsa'nın yaptığına dönelim: O daha da aşırı gitti; ancak İsrailoğullarına gönderildiğini söyledi. Bu, yeryüzünde yürüdüğü yıllarda doğrudur. Ancak son buyruk olarak öğrencilerini bütün dünyaya yolladı.
- İsa o zavallı kadına sanki çok soğuk davrandı; ona yardım etmek için gönderilmediğini söyledi. Kadın ise yeniden diz çöküp Ona yalvarmaya devam etti.
- sonra İsa bir benzetme yapıp kadını bir köpeğe benzetti. O çok ağır bir söz idi. Her dilde, her toplumda bir kişiye 'köpek' demek, en ağır küfürlerden biridir.
- Kadın gene de kızmadı, alınmadı, darılmadı. O kadar alçakgönüllülük gösterdi ki, benzetmedeki sözlerine göre cevap verip, daha da yalvarmaya devam etti.
- ancak o zaman İsa ona merhamet edip yardım etti. İsa ona cevap olarak öyle sözler söyledi ki, bütün Yeni Antlaşma'da ancak iki kere geçiyor: "İmanın büyüktür"
- Evet, İsa kadının duasına cevap verip yardım etti. Ama ona sadece isteğine karşılık olarak şifa vermekle kalmadı: kadına gösterdiği davranışıyla ruhsal bir ders verdi, ona 'büyük iman' bağısladı.
- 'Büyük iman'ın göstergesi nedir? Büyük işler yapıp mucize yaratmak mı? Hayır! Büyük iman, ümitsizlik içinde, faydasız görünen, Rab'den cevap almadan İsa'ya güvenmeye devam eden bir imandır. Evet, gerçek iman odur.
- Kadın İsa'nın yardım edip etmeyeceğini bilmezdi. Öğrenciler olsun, İsa'nın cevabı olsun, aslında herşey kadının imanını bozmaya çalıştı, İsa'nın yardım edeceğinden şüphe uyandırmaya çalıştı.
- Biz Türkler arasında müjdeyi yayarken büyük başarılar görmüyoruz. Dua ediyoruz, ama imana geleceklerinden emin değiliz. Ama Rabbe güvenip İsa'ya yalvarıyoruz.
- Böyle yaparken Rab bize sadece dualarımıza karşılık almaktan daha büyük dersler veriyor.
- Babil'de iken Yahudiler Allahın sözünü okumayı, güvenmeyi ve itaat etmeyi öğrendiler. Bu kadın da şifasını aldıktan sonra öğrendi ki, durum ne olursa olsun, herşey onun tersini gösterse bile, İsa'ya güvenebiliriz.

Planlar ve öneriler:

- Bir yıl içinde, bu konferansın dışında 2 kere müjdeleme ve eğitime yönelik faaliyetler yapılabilir.
- Duisburg topluluğu Mönchengladbach topluluğu için bir önder için dua ediyor.
- Birbirimizle daha çok kontakt kuralım ve dua edelim. Bunu teknoloji kullanarak daha etkili biçimde yapabiliriz.
- Bulgaristan'daki Türk kardeşler için sürekli dua etmeliyiz: onlar Avrupa'ya çok işçi gönderiyorlar. Avrupa'daki ruhsal durumu kuvvetlenirken, kendi kiliseleri zayıflıyor. Onlara nasıl destek olabiliriz?
- Bulgaristan ve Avrupa arasındaki işbirliğini arttırmak istiyoruz.
- ATA adına bir web sayfası oluşturalım.
- Hedeflerle ilgili bir liste oluşturulsun ve bu hedefler doğrultusunda çalışmalara devam edilsin.
- ATA misyon hakkında kiliselere teşvik versin.
- 2 haftalık bir İncil okulu yapabiliriz. Bulgaristan'daki kardeşler katılabilir. İhtiyaca göre pastörler ve Avrupa'daki kardeşler ile desteklenebilir.
- ATA dernekleşebilir. Avantaj: Birlik anlayışı, kiliselere sigorta ve resmi makamlar önünde daha etkili büyük bir grup gösterme imkanı
- Türkiye'deki SİLAS Bülteni gibi aylık bir dua bülteni oluşsun: Tomas bunu yapabilir. Belki yeterli değil. Daha çok kişisel konular paylaşırsak daha güzel bir ağ oluşturabiliriz. Her ayın birinci haftası dua mektubu yayınlayacağız (email yolu ile)
- Bir 'Whatsapp' grubu oluşturalım. Aynı zamanda 4-5 ay içinde bir web sayfası kurulacak.